

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/84/2016
Identifikačné číslo spisu:	3115010162
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3115010162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí 28. februára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného U. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T 10/2015, o dovolaní, ktoré podal obvinený U. G. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Súkeníka, advokáta v Považskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. mája 2016, sp. zn. 23To 29/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného U. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 16. decembra 2015, sp. zn. 6T 10/2015, bol obvinený U. G. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 25.02.2014 v čase o 15.47 hod. jazdil s motocyklom zn. Honda CB1000R, EČV: C. so spolujazdkyňou O. Y., trvale bytom O. Y., ul. A. F. č. XXX/X po ulici SNP v Novej Dubnici smerom od centra mesta na obec Kolačín rýchlosťou približne 140 km/hod. po strede vozovky, pričom narazil s motocyklom do ľavej prednej časti osobného motorového vozidla zn. Renault Megane, EČV: C., ktoré viedla L. Y., bytom O. Y., Z. XX/XX, ktorá vychádzala s vozidlom z miestnej komunikácie na hlavnú cestu ulicu SNP a ktorá už bola so svojím vozidlom zaradená vo svojom jazdnom pruhu smerom do centra mesta Nová Dubnica, pričom v dôsledku kolízie došlo k zraneniu spolujazdkyne motocyklistu O. Y. ktorá utrpela polytraumu, ložiskové pomliaždenie mozgu (kontúziu) s jeho prekrvácанím v čelovo spodinovej oblasti mozgu vľavo s okolo ložiskovým opuchom a akútnym krvným výronom pod tvrdú plénu mozgovú v temenej oblasti vpravo, podpaučnicové, sprievodné zakrvácame v čelovej oblasti mozgu vľavo a v záhlavovej oblasti obojstranne, zlomeninu ľavej hlavice (kondylu) záhlavovej kosti spodiny lebky - bez posunu, viacnásobnú zlomeninu panvového kruhu s posunom, zapobrušnicový (retroperitonálny) krvný výron, sériovú zlomeninu rebier II.-IX. vľavo vzhľadom - prichrbticovo, z toho III.-IV. rebra aj dvojnásobne s posunom, zlomeninu bázy zobákovitého výbežku lopatky s prasklinou

ľavej kľúčnej kosti, otvorené hlboké prenikajúce poranenie vulvy, nezávažné odlomenie priečneho výbežku najnižšieho driekového stavca chrbtice L-5 vľavo a pomliaždenie ľavého kolena s opuchom a plošnými odreninami, zlomeninu V. záprstnej kosti ľavej ruky s odreninami na chrbtovej strane oboch rúk, tržné rany na tvári, sepsu v rámci poly traumy, šok z vykrvácania spojený s úrazovým šokom ťažkého stupňa, pomliaždenie srdca s prasklinou rukoväte hrudnej kosti vľavo, pričom zranenia ktoré poškodená utrpela ju nepretržite obmedzovali na obvyklom spôsobe života v trvaní 3 mesiacov, a to pri chôdzi, fyzickej záťaži, na osobnej hygiene, prijímaní stravy, doba liečenia poškodenej trvala od 25. februára 2014 nepretržite minimálne 10 týždňov s predpokladom jej ďalšieho trvania najmenej 4-6 mesiacov, pričom obvinený sa svojím konaním porušil ustanovenie § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okresný súd obvinenému G. podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej O. Y. škodu vo výške 25 791,20 Eur.

Krajský súd v Trenčíne, na základe odvolania podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín a obvineným, uznesením z 23. mája 2016, sp. zn. 23To 29/2016, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora a obvineného U. G., pretože nebolo dôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Domáhal sa, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom, že podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 29/2016 z 23. mája 2016 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 146, § 168 ods. 1, § 176 ods. 2, § 287 ods. 1, § 319 Trestného poriadku, § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 138 písm. h/ Trestného zákona a § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech obvineného.

Navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu bolo zrušené, aby bol zrušený aj rozsudok okresného súdu a tiež aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Žiadal, aby dovolací súd postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V písomných dôvodoch dovolania, vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku uviedol, že hlavné dôvody porušenia práva na obhajobu vidí v tom, že zo strany konajúcich súdov došlo k porušeniu práva na obhajobu z dôvodu, že súdy nevyhoveli jeho návrhu na doplnenie dokazovania pribratím ďalšieho znalca, resp. znaleckého ústavu, za účelom odstránenia rozporov medzi zisteniami znalcov, ktorí v posudzovanej veci podali znalecké posudky s protichodnými závermi, čím podľa jeho názoru nebol náležite zistený skutkový stav, na základe ktorého by bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Ďalej namietal, že rozhodnutia vydané v konaní neboli náležite odôvodnené, čo je tiež jednou z elementárnych súčastí práva na spravodlivý proces. Súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré skutočnosti vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu škody považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a mal špecifikovať právne úvahy, na základe ktorých posudzoval dokázané skutočnosti. Podľa jeho názoru výrok o uplatnenom nároku na náhradu škody je nezákonný, nakoľko nie je zrejmé z akých skutkových okolností prvostupňový súd vychádzal. Túto chybu okresného súdu vytýkal aj v odvolaní, no ako vyplýva z uznesenia odvolacieho súdu, tento sa týmto výrokom vôbec nezaoberal. V rozhodnutí odvolacieho súdu absentuje jasnosť dôvodov, na ktorých je rozhodnutie o nároku na náhradu škody založené, čo možno považovať za porušenie práva na obhajobu, pretože nemohol účelne uplatniť existujúce prostriedky na svoju obranu.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený v dovolaní uviedol, že prvostupňový súd i odvolací súd nesprávne právne posúdili zistený skutkový stav, keď ho uznali za vinného. Nebolo jednoznačne preukázané, že svojím konaním naplnil objektívnu stránku žalovaného prečinu. Pre naplnenie objektívnej stránky prečinu ublíženia na zdraví sa požaduje, aby existoval kauzálny nexus medzi protiprávnym konaním a následkom uvedeným v skutkovej podstate prečinu ublíženia na zdraví, ktorým je ťažká ujma na zdraví. K porušeniu dôležitej povinnosti (nedanie prednosti v jazde pri vchádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú cestu), v dôsledku ktorej došlo k dopravnej nehode došlo zo strany vodičky L. Y..

Pri takto zistenom skutkovom stave, keď existujú dôvodné pochybnosti, ktoré protiprávne konanie spôsobilo následok spočívajúci v ťažkej ujme na zdraví, mal okresný súd aplikovať zásadu in dubio pro reo a oslobodiť ho spod obžaloby.

Obvinený tiež namietal, že v rozsudku okresného súdu i v uznesení odvolacieho súdu nie je uvedené zákonné ustanovenie, na základe ktorého súd posúdil uplatnený nárok na náhradu škody. Poukázal na porušenie ustanovenia § 438 ods. 1 OZ, podľa ktorého ak dôjde k spôsobeniu škody konaním viacerých osôb, títo za ňu zodpovedajú spoločne a nerozdielne. Podľa jeho názoru dopravnú nehodu zaviniла vodička L. Y., preto bol porušený zákon, keď k náhrade škody bol zaviazaný výlučne on ako obvinený. Súdu prvého stupňa vytýkal, že tento aj vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď nepreveroval, či si poškodená neuplatnila nárok na náhradu škody aj od poisťovne, v ktorej bol povinne zmluvne poistený a či a v akom rozsahu bolo zo strany poisťovne plnené. Aj vo vzťahu k tejto okolnosti prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. Zo strany prvostupňového súdu došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia OZ (§ 823) a ZoPZP (§ 15 ods. 1), čo naplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín a poškodená O. Y., prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. L. st.

Prokurátorka vo vyjadrení z 23. septembra 2016 uviedla, že sa nestotožňuje s námietkami dovolateľa, že bolo porušené jeho právo na obhajobu v dôsledku nepríbratia do konania ďalšieho znalca, resp. znaleckého ústavu. Rozpory v znaleckom dokazovaní, na ktoré obvinený poukazuje, v kontexte ďalších dôkazov neobstoja. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že ďalšie znalecké skúmanie nie je potrebné a že jediným vinníkom dopravnej nehody je odsúdený.

K dovolacej námietke obvineného, že rozhodnutia sú nedostatočne odôvodnené, prokurátorka uviedla, že podľa jej názoru rozhodnutia nie sú ani svojvoľné ani arbitrárne, prvostupňový súd dostatočne v rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti mal za preukázané, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval a ako sa vyrovnal s prípadnými nejasnosťami a rozpormi. Samotná skutočnosť, že obvinený nie je spokojný s rozsahom odôvodnenia rozhodnutí, nevytvára priestor pre konštatovanie o porušení práva na obhajobu. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 371 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Pripustila, že odvolací súd zrejme nedopatrením argumentačne neuviedol, že sa stotožňuje so správnosťou a dôvodnosťou výroku o náhrade škody, tento jeho názor však vyplýva zo skutočnosti, že odvolania obvineného i prokurátora ako nedôvodné zamietol, teda vyjadril súhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu.

Prokurátorka vo svojom vyjadrení tiež konštatovala, že nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Obvinený videl naplnenie dovolacieho dôvodu v tom, že podľa jeho názoru k porušeniu dôležitej povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 8/2009 Z. z. došlo zo strany vodičky L. Y., v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode. Takéto obhajobné tvrdenia obvineného však vykonaným dokazovaním boli vyvrátené, keď bolo jednoznačne preukázané, že obvinený jazdil rýchlosťou minimálne 109 km/hod. Pokiaľ by neprekročil maximálne povolenú rýchlosť k nehode by nedošlo.

V súvislosti s týmto konštatovaním možno uzavrieť i to, že neboli porušené ani ustanovenia OZ, nakoľko konania vedúceho k nehode sa dopustil výlučne obvinený sám, a preto aj výrok o náhrade škody treba považovať za spravodlivý, majúci reálny a preukázaný základ.

K dovolacej námietke obvineného, že súd neskúmal, či si poškodená nárok na náhradu škody neuplatnila v rámci poisťného konania, poukázala prokurátorka na to, že túto skutočnosť mal už obvinený namietat v rámci dovolacieho konania, čo neurobil.

Dovolací dôvod podľa prokurátorky nezakladá ani dovolaním namietaná chýbajúca argumentácia dovolacieho súdu vo vzťahu k výroku o náhrade škody, a to s poukazom na § 371 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nie je možné použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvní postavenie obvineného, k čomu v tomto prípade nedošlo.

Na záver svojho vyjadrenia konštatovala, že argumentácia obvineného v podanom dovolaní sa javí ako vyjadrenie nespokojnosti obvineného so skutkovými zisteniami. Namietanie skutkových zistení je však pre podanie dovolania neprípustné, nakoľko dovolanie nie je ďalším opravným prostriedkom.

Vzhľadom na uvedené navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Poškodená O. Y. vo vyjadrení k podanému dovolaniu z 30. septembra 2016 uviedla, že považuje rozsudok okresného súdu, v spojení s uznesením krajského súdu za zákonný a správny, a to najmä v súvislosti s priznaním uplatnenej náhrady škody. Podľa jej názoru je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania, a preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Z obsahu písomného odôvodnenia dovolania je zrejmé, že v posudzovanom prípade nebola pochopená podstata dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Dovolanie je v tomto prípade chápané ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože obvinený ním namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho

neprospech. Je preto nevyhnutné v úvode uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námetka nesprávnosti skutkových zistení, námetka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnené dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Trestného poriadku, domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie, a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správne rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Trestného poriadku), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Trestného poriadku), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Trestného poriadku). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku, ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným (doplnenie znaleckého dokazovania, pre náležité zistenie skutkového stavu, nedostatočne zistený skutkový stav v otázke, ktoré porušenie predpisov viedlo k následku spočívajúcim v ťažkej ujme na zdraví, nedostatočne zistený skutkový stav vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody a pod.) a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, (vinníkom, resp. spoluvinníkom dopravnej nehody bola podľa obvineného L. Y.) nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (porušenie práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

K dovolacej námetke obvineného, že rozhodnutia sú nedostatočne odôvodnené: podľa názoru najvyššieho súdu rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa nie je možné považovať ani za svojvoľné ani za arbitrárne. Prvostupňový súd dostatočne v rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti mal za preukázané, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval a ako sa vyrovnal s prípadnými nejasnosťami a rozpormi. Samotná skutočnosť, že obvinený nie je spokojný s rozsahom odôvodnenia rozhodnutí, nevytvára priestor pre konštatovanie o porušení práva na obhajobu. V tejto súvislosti dovolací súd

poukazuje aj na ustanovenie § 371 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Dovoláním je možné napadnúť iba výroky rozhodnutia, nie však jeho odôvodnenie.

Je treba súhlasiť s dovolateľom, že odvolací súd zrejme nedopatrením argumentačne neuviedol, že sa stotožňuje so správnosťou a dôvodnosťou výroku o náhrade škody, avšak rozhodnutia súdu prvého i druhého stupňa v dvojínštanchom konaní tvoria jednotu a názor odvolacieho súdu, že považoval aj výrok o náhrade škody za zákonný a správny vyplýva zo skutočností, že odvolania obvineného i prokurátora ako nedôvodné zamietol, teda vyjadril súhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu.

Ani táto dovolacia námietka nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Trestného poriadku je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný v dôsledku toho, že príčinou dopravnej nehody bolo zásadné porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., v spojení s ustanovením § 137 ods. 2 písm. h/ zák. č. 8/2009 Z. z. zo strany vodičky L. Y., keď nedala prednosť v jazde pri vychádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú, a preto on mal byť v zmysle zásady in dubio pro reo spod obžaloby oslobodený, je treba uviesť, že táto okolnosť nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa písm. i/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Touto dovolacou námietkou sa obvinený opätovne domáha zmeny v skutkových zisťeniach konajúcich súdov, čo v dovolacom konaní je neprípustné.

To isté sa týka podľa dovolateľa nedostatočného zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k zisťovaniu príčinnej súvislosti medzi konaním páchatela a spôsobeným následkom, predstavujúcim ťažké ublíženie na zdraví. Opätovne ide o vyjadrenie nespokojnosti obvineného so skutkovými zisťovaniami, podľa ktorých príčinou dopravnej nehody bolo prekročenie maximálnej povolennej rýchlosti obvineným, pričom priamym dôsledkom takéhoto jeho konania bol spôsobený následok - ťažké ublíženie na zdraví.

Dovolací súd opäť zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

U. G. spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku, ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného prečinu.

Námietka obvineného o chýbajúcom odôvodnení výroku o náhrade škody v rozhodnutí odvolacieho súdu, tak ako je uvedené vyššie, nie je spôsobilá naplniť dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale ani dovolací dôvod podľa písm. i/, pretože týmto chýbajúcim odôvodnením

výroku nedošlo ani k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci ani k porušeniu iného hmotnoprávného predpisu.

Podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku dôvody podľa ods. 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, čo sa v posudzovanom prípade nestalo.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody dovolania podľa ods. 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietajú ju najneskôr pred odvolacím súdom.

Obvinený okolnosť, že okresný súd nezisťoval v rámci rozhodovania o uplatnenom nároku na náhradu škody, či si poškodená uplatnila svoj nárok v poisťovni z jeho zákonnej poisťky je primárne opäť otázkou zisťovania skutkového stavu, čo ako už bolo niekoľkokrát zdôraznené, v rámci dovolacieho konania už nie je prípustné, ale dovolací súd sa ňou ani bližšie nezaoberal s poukazom na citované ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.